

යෝවෙල්ගේ පොත සහ ලාවෝදිකීය සත් දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව - අංක දාහන

Jeff Pippenger

2025-12-23

අංක දාහනයි

අපි අවසන් ලිපිය නිමා කළේ, අබ්‍රාම් සහ පාවුල්ගේ අනාවැකි පිළිබඳ අසම්පූර්ණ විමසීමක් සමඟය. එහි, ජේලියක් මන ජේලියක් ලෙස, අවුරුදු 430ක කාල පරිච්ඡේදයක් නිපදවනු ලැබේ; එය අවුරුදු 30ක කාලයක් අනතුරුව එන අවුරුදු 400ක කාලයකින් සමන්විත වේ. ධර්මවේද ලෝකයේ කොතැනක හෝ, එම අවුරුදු 30, අවුරුදු 400කට පසු එන කාල පරිච්ඡේදයක් ලෙස දකින සමහරෙක් ඇති විය හැකි යැයි මම සිතමි. එහෙත් සාමාන්‍යයෙන් මේ කාරණය සලකා බලන විට, එම අවුරුදු නිහ, එම කාල පරිච්ඡේදයේ ආරම්භයට අයත් කරනු ලැබේ. ඒ නම් 400කට පසු 30ද, නැතහොත් 30කට පසු 400ද? එය නිහකට පසු භාරසියය; මන්ද, අවුරුදු නිහක කාල පරිච්ඡේදයක් ස්ථාපිත කිරීමට, එයට සම්බන්ධ වී එයට අනුව එන දෙවන අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදයක් සමඟ, බොහෝ සාක්ෂි තිබේ.

උත්පත්තිය 41:46 අනුව, යෝසෙප් පාරාවෝට සේවය ආරම්භ කළ විට ඔහු වයස අවුරුදු නිහක් වූයේය. එවිට ප්‍රචුරත්වයේ අවුරුදු හතක් ආරම්භ විය; ඒවාට පසුව දුර්භික්ෂයේ අවුරුදු හතක් පැමිණියේය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආදර්ශමය ප්‍රතිරූපයක් වන යෝසෙප්, වයස අවුරුදු නිහේදී දින 2520ක කාල පරාස දෙකකින් අනුගමනය කරන ලද්දේය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ වයස අවුරුදු නිහක් වූ විට, 1260 බැගින් වූ කාල පරාස දෙකක් එයට පසුව ආවේය; ඒ දෙක එකට ගත් විට 2520ක් සම්පූර්ණ කරයි; එය නැවතත් රාජධානී දෙකක් මත ඇති "සත් වරක්" සමඟ සම්බන්ධ වේ.

2 සාමුවෙල් 5:4හි සඳහන් පරිදි, දාවිත් රජ වූ විට වයස අවුරුදු නිහක් වූ අතර, ඔහු අවුරුදු හතළිහක් රාජ්‍ය කළේය. දාවිත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පූර්වරූපයක් වන අතර, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ වයස අවුරුදු නිහක් වූ කල උන්වහන්සේ බව්තීස්ම කරනු ලැබ, අනතුරුව දින හතළිහකට කාන්තාරයට ගෙනයනු ලැබූ සේක; එසේම, උන්වහන්සේගේ බව්තීස්මයෙන් පූර්වරූපින වූ උන්වහන්සේගේ නැවත උත්ථානයෙන් පසු, උන්වහන්සේ දින හතළිහක් පෞද්ගලිකව නවකයන්ට ඉගැන්වමින් රැඳී සිටි සේක. කුරුසියේදී, ඔවුන්ගේ ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ ආරම්භයේදී කාන්තාරයේ මරණයට පත් වූ අවුරුදු හතළිහට සමාන්තරව, යෙරුසලමේ විනාශය ද කරුණාවෙන් අවුරුදු හතළිහකට ප්‍රමාද කරනු ලැබීය.

එසෙකි යෙල් 1:1 හි එසෙකි යෙල් අනාගතවක් තාවරයෙකු ලෙස කැඳවනු ලැබූ විට ඔහු වයස අවු රු දු නි හක් වි ය. එසෙකි යෙල් ගේ නි ස් වැනි අවු රු ද් දෙත් පසු ප සම් බන් ධයෙන් දැන් වි ස් තර කි ඊ මට මම කාලය වැය නොකරන් නෙමි ; එහෙත් , සේ වය කොපමණ කාලයක් පැවති යේ ද යත් න පි ලි බඳ ස් ටාපි ත තථ්‍ය යන් හි මෙ AI-සාරාංශයක් මම මෙහි ඇතුළත් කරමි . "එසෙකි යෙල් ගේ අනාගතවාක්‍ය යන් පැරණි ගි වි සු මේ ඉතා නි ශ් වි තව දි න නි යම කර ඇති අනාගතවාක්‍ය යන් අතරට අයත් අතර, සම් පූ ඊ ණ ග්‍ර න් ටය පූ රා නි ශ් වි ත දි තයන් 13ක් සපයා ඇත. මේ සි යල්

යෙහෝයාකී න් ගේ වහල් කමට ගෙනයෑමේ අවුරුද්දෙන් (ක්‍රි .පූ .597 පළමු අවුරුද්ද) ගණනය කරනු ලබන බැවින් , අවුරුදු 22ක් පමණ ආවරණය කරන පැහැදිලි කාලානුක්‍රමික කුමක් සපයයි ."

යේසුස්වහන්සේ බෞද්ධ උන්වහන්සේ වයසින් අවුරුදු තිහක් වූසේක; එවිට උන්වහන්සේ සතියක කාලයකට බොහෝ දෙනා සමඟ ගිවිසුම ස්ථිර කළසේක.

ක්‍රිස්තු-විරෝධියා ද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකිය රටාව අනුව පාලනය වේ; එසේම ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ස්වර්ගීය මහත් යාපකයාණන් ලෙස නම සේවය ආරම්භ කිරීමට වසර තිහක් සුදානම්ව සිටි සේ, ක්‍රිස්තු-විරෝධියා සඳහා හඳුනාගත් සුදානම්කිරීමේ වසර තිහක අනාවැකිය කාලය 508 දී "දෙෙනික" ඉවත් කිරීමෙන් ආරම්භ වී 538 දක්වා දිව යයි. පාප් පදවිය ව්‍යාප්ත මහත් යාපකත්වයක් ලෙස බලයෙන් සන්නද්ධ කළ විට, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නම බව්තීස්මයේදී බලයෙන් අභිෂේක ලැබූ සේම, පාප් පදවියේ අවුරුදු 1260ක අත්ධකාරය ද, නම බව්තීස්මයෙන් කුරැසිය දක්වා ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නිර්මල ආලෝකයෙන් පිරුණු දින 1260ට සමාන්තර වන්නේය; එය 1798 දී පාප් පදවියට ලැබූ මාරාන්තික තුවාලය සමඟ ගැළපේ.

අවුරුදු තිහක කාලපරිච්ඡේදයකින් ආරම්භ වන මෙම පෙර ද්විත්ව කාලපරිච්ඡේද කිසිවක්ද, අබ්‍රාම්ගේ ත්‍රි-පියවර ගිවිසුම් ක්‍රියාවලියේ ඔහුගේ පළමු පියවරට පෙර නොයයි. එබැවින්, පළමුව සඳහන් කරනු ලබන්නේ අබ්‍රාම්ගේ එකය; කෙසේවෙතත්, එය එසේ විය හැකි වූයේ පාවුල්ගේ දෙවන සාක්ෂිය මඟින් එය තහවුරු කරනු ලැබූ පසු පමණි. පාවුල් තම වචන ලියූ විට, අවුරුදු 400ක අනාවැකිය අවුරුදු 430ක අනාවැකියක් බවට පත් විය; එහි පළමු අවුරුදු 30, අවසාන කාලපරිච්ඡේදයෙන් වෙන් කර තබා ඇත.

ඇල්ෆා සහ ඔමේගා ලෙස නිරූපිත ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතය මත පදනම්ව මම මෙය ප්‍රකාශ කරමි: එක ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසෙහි ගිවිසුම් ක්‍රියාවලියේදී, අබ්‍රාම් සහ පාවුල්ගේ අවුරුදු තිහක ද්විගුණ අනාවැකියට ඔමේගාවන ඔවුන් සම්බන්ධයෙන්—ඊට අනතුරුව පැමිණෙන අවුරුදු හාරසියය—ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ ඔමේගාව තුළ එයට අනුරූපයක් තිබිය යුතුය; එනම්, එක ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා කිරීමේ ඉතිහාසයයි. කාලය යෙදවීමක් නොකරන, නමුත් අබ්‍රාම්ගේ මූලික අවුරුදු 430 අනාවැකිය සම්පූර්ණ කරන ආකාරයකින්, අවුරුදු තිහක කාලයක්, එයට පසුව තවත් පැහැදිලිව වෙන් වූ කාල පරිච්ඡේදයක් ඉටු විය යුතුය. ඔබ පෙර ප්‍රකාශය නැවත වරක් කියවා, එවිට මෙම කරුණ වෙන ආපසු පැමිණ නවදුරටත් කියවාගෙන යන්නේ නම් හොඳය.

අන්තිම දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට ආදර්ශයක් වන කාර්යයක් සඳහා සුදානම් වීමට යේසුස්, යෝසෙප්, දාවිත් සහ එසකියෙල් යන සියල්ලෝම අවුරුදු තිහක් ගත කළහ. අනාගතවක්තෘ එසකියෙල්, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පූජකයා ලෙස පෙරසිටින යෝසෙප්, සහ රජු දාවිත් ය. සංකේත හතරක් ඇත; එහෙත් ස්වර්ගීය උත්තම පූජකයා නියෝජනය කරන සංකේතයන්ගෙන් එකකට මනුෂ්‍ය හා දේවීය නියෝජිතයෙක් ඇත. එම සාක්ෂිකරුවන් හතරදෙනාම අබ්‍රාම්ගේ අවුරුදු 30 සමඟත් එය අනුගමනය කරන අනාගතවාදී කාල පරිච්ඡේදයක් සමඟත් සම්පූර්ණ එකඟතාවයෙන් සිටිති.

ප්‍රතික්‍රිස්තුස් වහන්සේ සුදානම් කරනු ලැබූ වේ අවුරුදු තිහක කාලය අනතුරුව වක්‍ර .ව. 1798 දී ඇයගේ පළමු මරණය ලබන තුරු අවුරුදු 1260 ක් බල

ලැබූ වාය. නඩු වි භාග කාලය අවසන් වන විට ඇය නැවත මරණයට පත් වන බැව් නි , ඇය දෙවන මරණයේ සංකේතය වේ . දෙවන මරණය නම් සදාකාල මරණයයි . අපි සේ වය කරන් නේ උන් ආනය වූ ගැලවුම් කාරයෙකු වය; මක් නිසාද කියා ස්තු ස් සදාකාලයට මරණයට පත් නොවූ අතර, උන් වහන්සේ දෙවන මරණයද නොහුක් නි වින් දාහ. පාපස් වරුන්ගේ මාරාන්තික තු වාලය සු වඩු විට, එළි දරව් පොත දෙත් නේ ඇය නැවත මාස 42 ක් රජ කරන බවය; එය කාලයේ අංගයක් නොමැති ව, භාවිෂ්ට වාණි මය කාලපරිච්ඡේදයක් නි රු පණය කරයි .

ඇය ඉරිදා නීතියේදී නැවත උන්ආනය කරනු ලබන විට, ඇයගේ කාර්යයට විරුද්ධ වන සෙනඟ වන්නේ එළිදරව් පොතේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දින තුනහමාර අවසන් වූ කල නැවත උන්ආනය කරනු ලැබුවෝය. නැවත උන්ආනය කරනු ලැබූ බලයන් දෙකක්—දෙකම ධජලකුණු වන අතර, එකක් සන්වන-දින සබත් දිනටත්, අනෙක සූර්යයාටත් අයත් වන්නේය—මනුෂ්‍ය වර්ගයා ජීවිතය හෝ මරණය සඳහා නම අවසාන තේරීම කරනු ලබන විට, මුළු ලෝකයම සඳහා සඳහන් මූලස්ථානය බවට පත්වෙයි.

ඉරිදා නීතියේදී, මාගයාද වන ප්‍රතික්‍රියාවක්, දාගනයා, ඇයම (මාගයා), සහ බොරු අනාගතවක්තෘයන තුන්ගුණ ඒකීභාවය නියෝජනය කරනු ඇත. එම බල තුන සියල්ල ම කළ සියල්ලටත් වඩා උසස් කරනු ලැබීමට ඇති දෙවියන්වහන්සේගේ සභාවට විරුද්ධව එකතු වනු ඇත. ජයග්‍රාහී දෙවියන්වහන්සේගේ සභාව සූදානම් කිරීමෙහි අවුරුදු නිහඬ කාලයක සිටියි; එය වචනාර්ථයෙන් අවුරුදු නිහඬ නොව, නිහඬ යන සංඛ්‍යාව සම්බන්ධිත වූ ස්ථාපිත අනාගතවාණිමය කාල පරිච්ඡේදයක් වන අතර, 1844 දී ලැබූ ආඥාවෙන් පසු අනාගතවාණිමය කාලයෙහි යෙදීම තවදුරටත් වලංගු නොවන බව හඳුනා දුන්නද, එය තවමත් අනාගතවාණිමයක් ලෙස බලපවත්වමින් පවතී. එම අවුරුදු නිහඬ අනාගතවක්තෘ, පූජකයා, සහ රජු සඳහා වූ සූදානම් වීමේ කාලයක් නියෝජනය කරන බව දැක ගැනීම සරල ය; ඔහු ජයග්‍රාහී සභාව ලෙස මහිමයේ රාජ්‍යය නියෝජනය කරනු ඇත. එසකියෙල්ගේ සාක්ෂිකරුවන් හතරදෙනා වන ක්‍රිස්තුස්, යෝසෙප්, සහ දාවිත්, පෘත්වය සහ තුන්ගුණ ඒකීභාවය ලෝකය ආරම්භයේදීදෝන් වෙත ගෙන යමින් සිටින එම කාල පරිච්ඡේදය තුළම දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ අධිකාරීය නියෝජනය කරති.

එක්සත් ජනපදයේ ඉරිදා නීතිය ක්‍රියාත්මක වන විට ජයග්‍රාහී සභාව උසස් කරනු ලබන අතර, පරණ හා නව ගිවිසුම් දෙකෙහි සාක්ෂිය අනුව, එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස වන ගිවිසුම් ජනතාව යාජක රාජ්‍යයක් වීමට නියමිතය.

ඔබද ජීවමාන ගල් මෙන්, ආත්මික ගෘහයක්ද, ශුද්ධ පූජකත්වයක්ද ලෙස ගොඩනඟනු ලබන්නේ, යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කරණකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේට පිළිගත හැකි ආත්මික පූජාවන් ඔප්පු කිරීම පිණිසය. 1 පේත්‍රුස් 2:5.

පූජකයෝදේ වමාළි ගාවේ සේ වය ආරම්භ කරන විට වයස අවුරුදු 2 නි හක් නි බි වූ හ; එබැවින් ඉරිදා නීතියට පෙර, පළමු එලනරංග පූජාව ලෙස සේ වය කිරීමට සූදානම් කරනු ලබන පූජකත්වයක් නි බෙන කාලපරිච්ඡේදයක් ඇත. ගිවිසුම් සිත් ඉටු කරන ලද පව් ත්‍රි කරණ ක්‍රියාවලියේ දී, එකලක් ෂහනළිස් හතරදහස පූජකයෝ, ලෙවි වරුන් ලෙස නිරුපණය කරනු ලැබේ . ඉරිදා නීතිය වෙත ගෙන

හවිෂ්‍ය වාණි මය කාලපරිච්ඡේදයක් ඇත; එහි දී පවතින කුරුණකු යාවලියක් , අවර්ණාවේනි කාලයට ගුණ දී කෘතයේ වකත් වයක් සුදානම් කරයි . එම සුදානම ඉතිරි නිසේ දී අවසන් වන බැවින් , නිහක කාලය පුනරුත්ථාපයක් ගේ සුදානම නිරූපණය වන්නේ මෙය පුනරුත්ථාපයකට අවශ්‍ය වයසට සමාන වේ . උන් තම පුනරුත්ථාපය ක්‍රියාත්මක කළේ තම සේවකයන් වෙත අවුරුදු දෙකකින් පසුව දී ආරම්භ කළහ; යෝජනා ක්‍රියාත්මක කළේ තම සේවකයන් වෙත ආදර්ශ-රූපයක් වන බැවින් , ඔහු ද නම සේ වය නිකල්පය . ව්‍යාප්තියක් ස්වල්පයක් නිහත අවුරුදු සුදානමක සිටියේ ය; එබැවින් නිහත කාලපරිච්ඡේදයක් පුනරුත්ථාපයක වයක සුදානම නිරූපණය කරන බවට අපට සාක්ෂි තිබේ .

“අසන්නට ඉතා සම්පව තිබෙන මේ මහත් ප්‍රශ්නය, දෙවියන්වහන්සේ විසින් පත් නොකළ අය වෙන් කර ඉවත් කරනු ඇත; එවිට උන්වහන්සේ අන්තිම වැස්ස සඳහා සුදානම් කරන ලද පවිත්‍ර, සත්‍ය, ගුණවත් සේවක පන්තියක් තමා සතු කරගන්නා සේක.” Selected Messages, පොත 3, 385.

සභාව පවිත්‍රව ඇති සෑම අවස්ථාවකදීම අනාවැකියේ ආත්මය ක්‍රියාශීලීව සිටින බව සොයුරිය වයිට් සාප්පට උගන්වයි. මහත් ප්‍රශ්නය මගින් කඩුල්ලෙන් වෙන්කර දමනු ලබන විට, දේවියද මානුෂීයද වන පුනරුත්ථාපය වන යේසුස් සහ යෝජනා, අනාගතවක්තෘ වන යේසුස් සහ එසකියෙල්, රජ වන යේසුස් සහ දාවිත් යන අයගෙන් සංයුක්ත වූ ගුණවත් සේවකයන් වෙත ආදර්ශ-රූපයක් වන බැවින්, නිහත යන සංකල්පය අපට මෙය නිගමනය කිරීමට ඉඩ සලසයි: ක්‍රියාත්මක වන්නේ සමඟ එකට ගෙන එන විට අවුරුදු නිහත සුදානම් කරන ලද බයිබලීය සංකේත මගින් නිෂ්පාදනය කරන ලද මේ කාණ්ඩ තුනෙන් එක් එක් කාණ්ඩය දේවත්වය මානුෂත්වය සමඟ එකතු වීම නියෝජනය කරයි. එබැවින්, සංකේතාත්මක අවුරුදු නිහත කාලපරිච්ඡේදය තුළ සුදානම් කරනු ලබන එම පුනරුත්ථාපය, මානුෂත්වය සමඟ සංයුක්ත වූ දේවත්වයේ ධර්මය ලෙස නිරූපණය කරනු ලබයි.

අවසාන පාපමෝචනය රැබර්ට්ස්නානයේ මාස 42 සිදුවන්නේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ තම ගෝලයන්ගේ පුද්ගලත්වය තුළින් මාස 42ක් මනුෂ්‍යයන් අතර ගමන් කරන අතරතුරය. අබ්‍රාම්ගේ ද්විත්ව අනාවැකියේ වසර 430 මගින් නිරූපිත වූ පරිදි, බැඳීමේ හා පිඩනයේ මාස 42ක් ගැලවීමකින් අවසන් වෙයි. අබ්‍රාම්ගේ වසර හාරසියය අවසන් වන්නේ රතු මුහුද අසල වූ ගැලවීමෙන්ය; එය පාපවරයාගේ සංකේතාත්මක මාස 42 අවසානයේ, කරුණාකාලය අවසන් වීම පිළිබඳ සම්භාව්‍ය බයිබලීය නිදර්ශනයකි.

එම මාස හතළිස් දෙක යනු එක් සත් පනපදයේ ඉරි දා නිසා ආරම්භ වීමෙන් ප්‍රථම ප්‍රථම ප්‍රථම කාලය අවසන් වන තුරු පැවැත් වෙන පරිදි කාලය නිසා යෝජනය කරයි. එහෙත් , සුදානම් වීමේ අවුරුදු දෙක නිහත කාලපරිච්ඡේදයකට අනතුරු ව, එම ක්‍රියාත්මක කළේ ඉතිරි සමූහයේ පුද්ගලත්වය තුළ ගිවිසුමක් වීම වූ දින කිහිපයක් තුළ ව්‍යාප්තියක් පුනරුත්ථාපය, ක්‍රියාත්මක කළේ තම වංශරේඛාව තුළ ස්ථානයේ ම, එනම් මිසරයේ රජු වූ පාරාවෝ තම වංශරේඛාව තුළ මිසරයේ ස්ථානයේ වූයේය.

තම අවසාන අන්තයට පැමිණෙයි. කර් මෙල් කඳු වැටි යේ දී බාල් ගේ දී වැසි වරු ඝාතනය කරනු ලැබූ හ; එසේ ඉරි දා නීති යේ දී ව්‍යාප්ත වැසි වරයාගේ මරණය හඳුනාගැනී මට ලැබෙයි. ඉරි දා නීති යේ දී, පසු ව ඝාතනය කරනු ලබන ව්‍යාප්ත වැසි වරයෙකු ඔබ දෙකින් නොහී ය; පාරාවෝ විසින් නීතියේ නිකරනු ලබන නිකරන පාප් කම විසින් නීතියේ නිකරනු ලබන මාගයාද එහි ඇත. මේ සියල්ල ඉරි දා නිකරන දෙවියන් වහන්සේ ගේ පූජකයන්, රජවරුන් හා දී වැසි වරුන් ට විරුද්ධව නිකරන යෝජනය වෙයි. ඉරි දා නීතියට තරමක් පෙර සභාව පවතිනු කරනු ලබන අතර, අනාවැකි දී මේ දී මනාව යළි ස්ථාපිත කරනු ලැබේ — ව්‍යාප්ත වැසි වරයා මිය යන ස්ථානයේ මය. එනැන් පටන් සටන ඇත්තේ සත්‍ය හෝ ව්‍යාප්ත අනාවැකි පණි වූ බව පිළිබඳවය.

සංකේතාත්මක අවුරුදු 30ක කාලය ඉරිදා නීතියට පෙර පැමිණෙන කාලපරිච්ඡේදයක් නියෝජනය කරයි. එම කාලපරිච්ඡේදය පූජකයන් සඳහා සූදානම් වීමේ කාලයකි, මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස් සියලු දේවලදී ඔවුන්ගේ ආදර්ශය වන බැවිනි; මක්නිසාද මෙවැනි අය වන්නේ බැටළු පැටවාණන් අනුගමනය කරන අයය. ආබ්‍රාමගේ අනාවැකියේ පළමු අවුරුදු 30 ඇතුළත ගිවිසුම පිහිටුවනු ලැබීය; එමගින් පූජකයන් සඳහා වූ සූදානම් වීමේ කාලය කුමක් නියෝජනය කළද, එය ස්වාමීන්වහන්සේ ආබ්‍රාමගේ අල්ෆා ඉතිහාසයෙන් සංකේතවත් කරන ලද පරිදි එකලස් වූ එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස සමඟ තමන්ගේ ගිවිසුම අලුත් කරන කාලපරිච්ඡේදය බව හඳුනාගන්නා ලදී. එම කාලය ඉරිදා නීතියේදී, නිස් විශේෂී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සිය බෞතීස්මයේදී වූ පරිදි ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් අභිෂේක කරනු ලබන විට සේවය ආරම්භ කරන පූජකයන් සඳහා සූදානම් වීමේ කාලයකි. ආබ්‍රාමගේ අල්ෆා ඉතිහාසයෙන් නිගමනය කළ හැකි නවත් එක් සත්‍යයක් නම්, ඉරිදා නීතිය වෙත ගෙනයන එම කාලය කුමක් නියෝජනය කළද, එය මහත් වැදගත්කමකින් යුක්ත විය යුතුය; මක්නිසාද ඔමේගා සැමවිටම අල්ෆාට වඩා බලවත්ය. ඉරිදා නීතිය යනු 1844 ඔක්තෝබර් 22, කුරුසිය, මිසරයේ පාස්කුව සහ එසේ දිගටම යන අනෙකුත් දේවලින් නියෝජනය වන ඔමේගාය.

ඉරිදා නීතිය, අවුරුදු නිහඬ කාලපරිච්ඡේදයෙන් නිරූපිත කාලයේ අවසානය නියෝජනය කරයි. එය ප්‍රායෝගිකව සෑම ප්‍රධාන ගැලවීමේ කථාවකින්ම පූර්ව රූපිත කර ඇත; තවද එය අබ්‍රාම සමඟ ආරම්භ වූ තෝරාගත් ජනතාවකගේ ගිවිසුම් ඉතිහාසයේදී අවසානය වේ. කාලපරිච්ඡේදයේ අවසානය සම්බන්ධයෙන් මෙවැනි අනාගතවාණික ප්‍රමාණයේ සාක්ෂිභාරයක්ද, එම කාලපරිච්ඡේදයම දරන ගැඹුරු අරමුණද සලකා බැලූ විට, එහි ආරම්භක ස්ථානය කුමක් විය යුතුද?

සාක්ෂිකරුවන් බහුල සමූහයක් මත පදනම්ව ඉරිදා නීතියෙන් අවසන් වන, අවුරුදු නිහඬ නියෝජනය කරනු ලබන භවිතාත්මක කාලපරිච්ඡේදයක් නිබේ. එම අවස්ථාවේදී, ඉන් අනතුරුව පැමිණෙන කාලපරිච්ඡේදයක් විවිධ සංඛ්‍යාත්මක අගයන් මගින් නියෝජනය කරනු ලබයි; එම කාලපරිච්ඡේදයන් එක් එක්කම ඉරිදා නීතියෙන් අනතුරුව ගමන් කරන භවිතාත්මක ඉතිහාස රේඛාවක සාක්ෂියක් ඉදිරිපත් කරයි. එම කාලපරිච්ඡේදයන්ගෙන් සමහරක් සභා ඉතිහාසයේ අභ්‍යන්තර රේඛාව නියෝජනය කරන අතර, සමහරක් ආර්මගෙද්දොන් දෙසට ගමන් කරන ලෝකයේ බාහිර රේඛාව නියෝජනය කරයි.

මෙම අවස්ථාවේ දී , වසංගත අවසානයේ දී නද පැයද ප්‍ර කාශ කරනු ලබන තු රු , අන් දි නවල කාල අනාවැකි කි සි වක් හඳු නාගත හැකි නි ශ් වි නදි නයන් නි යෝජන ලෙස යොදාගැනී ම අපි ප්‍ර ති ක් ඡේ ප කරමු යන් න අප වි සි න් ම නැවත සි හි පන ගැනී ම, සමහර වි ට, යහපත් දෙයකි . අනාවැකි මය කාලය නවදු රටන් යොදා නොගැනී පි ළි බඳ මගේ අදහස පැහැදි ලි කි රී ම සඳහා මම දානි යෙල් පොතේ දොළොස් වන පරි චි ඡේ දය භාවි ත කරමි . දොළොස් වන පරි චි ඡේ දයේ අනාවැකි මය කාලය හඳු න දෙන පද තු නක් ඇත.

ඉන්පසු, ගඟේ ජලය මතුපිට සිටි සුදු ලීනන් වස්ත්‍රධාරී මනුෂ්‍යයා තම දකුණු අතද වම් අතද ස්වර්ගය දෙසට ඔසවා, සදාකාලයට ජීවමානව සිටින තැනැත්තාගේ නාමයෙන් ගෞරව කරමින්, එය කාලයක්ද, කාල දෙකක්ද, අර්ධ කාලයක්ද වන බවත්, ශුද්ධ ජනතාවගේ බලය විසුරුවා හැරීම සම්පූර්ණ කළ විට මේ සියල්ල අවසන් වන බවත් මම ඇසිමි. දානියෙල් 12:7.

දෛනික පූජාව ඉවත් කරනු ලබන කාලයෙන්ද විනාශය ඇති කරන පිළිකුල් කරුණ පිහිටුවනු ලබන කාලයෙන්ද දින එක්දහස් දෙසිය අනුවක් වනු ඇත. දානියෙල් 12:11.

ආශීර්වාද ලද්දේ ඔහුය, එනම් බලාසිටිමින් දවස් එක් දහස් තුන් සියය හා නිස් පහ දක්වා පැමිණෙන්නාය. දානියෙල් 12:12.

මෙම වචන තුනෙන් එක් එක් වචනය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධය මිලේරයිට්වරුන් සතුව තිබුණි. මෙම (1717) තුන පදනම් නියෝජනය කරන සත්‍යයන්ගේ කොටසකි. එහෙත්, මෙම වචන පිළිබඳ මිලේරයිට් අවබෝධය පදනම් වී තිබුණේ දිනක් වසරක් සඳහා යන මූලධර්මය යෙදවීම මතය. "කාලය නවදුරටත් නොවේ" බැවින්, මෙම වචන වෙනත් යෙදවීමක් අනිවාර්යයෙන්ම සතු විය යුතුය; මක්නිසාද සියලුම (1717) පසු වැස්සේ කාල පරාසය පිළිබඳ කතා කරමින් සිටියි. මෙම වචන, පණ්ඩුඩයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා කාලය යොදා නොගන්නා, සහ එම වචන පිළිබඳ මිලේරයිට් අවබෝධයට විරුද්ධ නොවන, පසු වැස්සේ අවබෝධයක් අනිවාර්යයෙන්ම සතු විය යුතුය. මෙම වචන තුනෙන් මධ්‍යස්ථ වචනය වන (එකොළොස්වන වචනය) පිළිබඳ නිවැරදි මිලේරයිට් දෘෂ්ටිය නම්, එය ද්විත්ව කාල පරාසයක් නියෝජනය කරන්නේ ය; එය අවුරුදු නිහඬ කාල පරාසයකින් ආරම්භ වී, අනතුරුව අවුරුදු 1260ක් පැමිණෙයි. එකොළොස්වන වචනය හඳුන්වා දෙන්නේ, විනාශයේ අපවිත්‍ර දේ පිහිටුවීම මගින් නියෝජනය වන පරිදි, ඉරිදා නීතියට පෙර පවතින අවුරුදු නිහඬ කාල පරාසය ය.

දානි යෙල් දොළොස් වැනි අධ්‍යායය යනු , දානි යෙල් පොතේ ඇති එක් අනාවැකි මු ද්‍ර ආව ඉවත් කරනු ලබන අවසාන කාලයේ දී සි දු වන දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජන පවි ත්‍රී කරණ ක්‍රි යාවලි ය දෙවි යන් වහන් සේ ගේ වචනය තු ළ ප්‍ර කාශ කරන අධ්‍ය ආ එකොළොස් වන පදයේ , පු රෝගාමි න් නි වැරදි ව වටහාගත් පරි දි , අවු රු දු 1260ක් පරි චි ඡේ දයකට ප්‍ර වේ ග කරවන අවු රු දු 30ක කාල පරි චි ඡේ දයක් පි ළි බඳ අත. අපට හමු වේ . දොළොස් වැනි අධ්‍යායයේ , හත් වන, එකොළොස් වන සහ දොළොස් වන පදයන් හි අනාවැකි තු නම අවසාන කාලය දක් වා මු ද්‍ර ආ තබා ඇත. අවසාන කාලයේ දී එම අනාවැකි තු නම මු ද්‍ර ආවෙන් නි දහස් කරනු ලැබී ය යු තු ය, මක් නි සාද දෙවි යන් වහන් සේ ගේ වචනය කි සි වි ටෙකත් අසාරී එක නොවේ . එම අධ්‍යායය න මානව පරි ක් ෂා කාලයේ අවසානය පි ළි බඳ බයි බලයේ ඉතා පැහැදි ලි නි රු පණය ප්‍ර

කර ඇති බවින් , දොළොස් වැනි අධ්‍යායය නිශ්පාදනයෙන් ම සහ වඩාත් නිශ්චිතව අඩවි වෙන් වී සිටින බැවින් ආරම්භය නොව, එහි අවසානය හඳුනා දෙයි .

දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ඇති අනාවැකි තුන, මුද්‍රා තැබීම සහ මුද්‍රා විවර කිරීම එහි ප්‍රධාන අනාවැකිමය අර්ථකථනය ලබාගන්නා ශුද්ධ ලියවිල්ලේම එම ඡේදය තුළ මුද්‍රා තැබී තිබුණි. එම අනාවැකි තුන, එකසිය හතළිස් හතර දහසගේ ඉතිහාසය තුළ මුද්‍රා විවර කරනු ලබයි; මක්නිසාද ඇත්තේ සහ ඔබ්බෙන් සැමවිටම යම් දෙයක ආරම්භය සමඟ එම දෙයක අවසානය ද නිදර්ශනය කරයි. දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේද තුන තුළ මුද්‍රා විවර කරනු ලබන දේ, දෙවියන්වහන්සේගේ අනාවැකිමය වචනයේ අවසාන මුද්‍රා විවර කිරීම නියෝජනය කරයි. එම මුද්‍රා විවර කිරීම, කරුණාව අවසන් වීමට මඳකට පෙර, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ එළිදරව්ව මුද්‍රා විවර කරනු ලබන විට, එළිදරව් පළමුවන පරිච්ඡේදයේ ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ. දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ එකොළොස්වන වාක්‍යය, අවුරුදු තිහක කාලපරිච්ඡේදයකින් ආරම්භ වූ ද්විත්ව අනාවැකියක් පිළිබඳ අබ්‍රාම් සහ පාවුල්ගේ ප්‍රථම නිරූපණයට සමාන්තරය වේ.

දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ඇති අනාවැකි තුන, අවසාන අවසාන කාලයේදී මුද්‍රා විවර කරනු ලබන සංකේතාත්මක කාල පරිච්ඡේදයන් වන අතර, එම මුද්‍රා විවර කිරීම දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ අවසාන පවිත්‍රකරණයට මඟ පාදයි. එම අනාවැකි තුනෙන් පළමුවැන්න ක්‍රිස්තුස්වහන්සේම විසින් දෙන ලද්දකි; උන්වහන්සේ එම අනාවැකිය ප්‍රකාශ කරන කල, ජලය මත නෙණු වස්ත්‍ර පැළඳ සිටිමින්, 1260 අවුරුදු ලෙස නිරූපිත අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදයක අවසානය හඳුන්වා දෙමින්, එම පරිච්ඡේදයේ අවසානය දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ බලය විසිරවීමේ අවසානය ලෙස නිර්වචනය කරනු ලබයි. අන්තිම දවස්වල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව වන්නේ එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසයෝය; ඔවුන් විසිරී ඇත.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ජලය මත සිට ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දෙනවා පමණක් නොව, එම ප්‍රශ්නය "කෙතෙක් කාලයක්ද?" යන වචනවලින් ආරම්භ වේ. "කෙතෙක් කාලයක්ද?" යනු දානියෙල් 8හි තෙවන පදය නොව, තෙරවැනි පදයේදී ඇසෙන ප්‍රශ්නයක් වන අතර, යේසුස් වහන්සේටද "කෙතෙක් කාලයක්ද?" යනුවෙන් අසනු ලබන අනාවැකිමය සංකේතයකි.

එවිට එක් අයෙක් ගංගාවේ ජලය මත සිටි, සුදු නූල් වස්ත්‍ර පැළඳ සිටි මනුෂ්‍යයාට මෙසේ කීවේය: "මෙම අදහූත දේවල් අවසානයට පැමිණෙන තෙක් කොපමණ කාලයක් වේද?"

එවිට ගඟේ ජලයන් මත සිටි, සිනිඳු රෙදිවලින් ඇඳ සිටි මනුෂ්‍යයා ස්වර්ගය දෙසට තම දකුණු අතත් වම් අතත් උස්සා, සදාකාලයට ජීවත් වන තැනැත්තන්වහන්සේගේ නාමයෙන් දිවුරා, එය කාලයක්ද, කාල දෙකක්ද, අර්ධ කාලයක්ද වන බව මම ඇසීමි; තවද ශුද්ධ ජනතාවගේ බලය විසිරවීම සම්පූර්ණ කළ විට, මේ සියල්ල අවසන් වනු ඇත. දානියෙල් 12:6, 7.

හි දී දේ කෙල් නදි යේ දර්ශනයෙහි , සුදු ලිනන් වස්ත්‍ර ධාරී මනුෂ්‍යයා ලෙස වහන්සේ වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රශ්නය මෙයයි : "මේ අසිරිමත් දේවල් වල දක්වා කොපමණ කාලයක් වේද?" එසේ ම උලායි නදි යේ දර්ශනයෙහි , පල්මෝන්

නිශ්චය වී නැතහොත් ධනාත්මක නොවන ලෙස නිර්ණය කළ හැකි වන බැවින් සුදුසු වන්නේ සේ ගෙන් අසනු “දෙන්නි කපු ජාවසම් බන් ධවු දර් ගනයන් , විනාශය ගෙනෙන අති කුමණයන් , ශුද්ධ ස්ථානයද සේ නාදපයින් පාගාදමනු ලැබී මට භාරදී මද, මේ සියල්ල පිළි දර් ගනය කොපමණ කාලයක් පවතින තේ ද?”

ශිනාර්ථි මහත් ගංගා තීරයන් අසලදී දානියෙල්ට දෙන ලද දර්ශන දැන් ඉටු වීමේ ක්‍රියාවලියේ පවතින බව සහෝදර් වයිට් ප්‍රකාශ කරයි; එමෙන්ම ගංගා දෙදර්ශනය සමඟ සම්බන්ධවම, සැමවිටම ‘පිළිතුර’ ලෙස ඉර්දා නීතිය බිහි කරන එම අනාවැකිමය ‘ප්‍රශ්නය’ සේසුස්වහන්සේගෙන් අසනු ලැබේ. එහෙත් එම පිළිතුරු දෙකම ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නේ 1844දී අවසන් වූ අනාවැකිමය කාල පසුබිම තුළය. පුරෝගාමීහු අටවන පරිච්ඡේදයේ ප්‍රශ්නයටත් උලඪි ගංගා දර්ශනයටත් අදාළ පිළිතුර නිවැරදිව හඳුනාගන්නා; තවද දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාවගේ බලය විසුරුවා හැරීම අවසන් වූයේ 1798දී බව ඔවුහු අවබෝධ කරගන්නා. එහෙත් 1844ට පසු, දෙවියන්වහන්සේගේ අනාවැකිමය වචනයේ ‘කාලමය යෙදීම’ අවසන් වූ විට, “කොපමණ කාලයක්ද?” යන අනාවැකිමය ප්‍රශ්නය, ‘2300 දින දක්වාය; එවිට ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉර්දා නීතිය සමඟ ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලැබේ’ යනුවෙන් පුරෝගාමී අවබෝධය නැවත ප්‍රකාශ කරයි; එසේම දානියෙල්ගේ අවසාන දර්ශනයේ ඇති “අද්මා3” සියල්ලද, සංකේතාත්මක දින තුනහමාරක් පුරා ශුද්ධ ජනනාව විසුරුවා හැරීම අවසන් වන විට, සම්පූර්ණ කරනු ලැබේ.

දානියෙල්ගේ අවසාන අධ්‍යාය තුනෙහි හිඳ්දෙකෙල් ගංගා දර්ශනයද, හත්වන සිට නවවන අධ්‍යාය දක්වා වූ උලඪි ගංගා දර්ශනයද, සිස්ටර් වයිට් විසින් “ශිනාර්ථි මහ ගංගා” ලෙස හඳුන්වා දී ඇත. සියලු ඉතිහාස හා බයිබල් විද්වතුන් හඳුනාගන්නේ, ශිනාර් සමඟ සම්බන්ධ වූ ගංගා ඇත්තේ දෙකක් පමණක් බවත්, ඒ දෙකම මහ ගංගා බවත්ය. එම ගංගා දෙක වන්නේ ටයිග්‍රිස් (හිඳ්දෙකෙල්) සහ යුප්‍රටීස් ය. උලඪි ගංගාව ශිනාර්ථි යුප්‍රටීස් නොවේ; එය ශිනාර් නොව පර්සියාවෙහි පිහිටි, මිනිසා විසින් සෑදූ කුඩා ඇළක් වැනි ගංගාවකි. ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයේ අන්තිමාරම සහ මධ්‍යස්ථ ස්ථම්භය අඩංගු දර්ශනයේ උලඪි ගංගාව ශිනාර්ථි පිහිටා නැති නමුත්, එම ගැහැණු අනාගතවක්තෘවරය උලඪිව ශිනාර්ථි මහ ගංගාවන්ගෙන් එකක් වන යුප්‍රටීස් ලෙස හඳුන්වා දෙයි.

හිඳ්දෙකෙල් දර්ශනය ලෝකය ආරම්භයෙන් වෙත නායකත්වය දක්වමින් යන ද්‍රාගන්යා, මෘගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘයාගේ බාහිර ඉතිහාසය ඉදිරිපත් කරයි; එසේම උලඪි දර්ශනය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම දේවත්වය මනුෂ්‍යත්වය සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීමේ කාර්යය නිරූපණය කරයි. අනාගතවචනමය වශයෙන්, උද්බෝධනය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම දේවත්වය මනුෂ්‍යත්වය සමඟ එක්කිරීම තුළින් ඉටුකරන කාර්යය හඳුනාගැනීම සඳහා යුප්‍රටීස් නදිය සමඟ දෙවන සාක්ෂියක් ලෙස උලඪි නදිය භාවිත කරයි.

යුප්‍රටීස් සහ ටයිග්‍රිස් යන දෙදෙනාම ඒදෙන් හි ආරම්භ වී ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ පූර්ණ දිග පුරා ගලා යති. 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින ඔවුන් ඇඩ්වෙන්ටිස් මධ්‍යම ස්ථම්භයට ගලා එන විට, යුප්‍රටීස් මානවකෘත උලඪි ඇළ සමඟ ඒකාබද්ධ කරනු ලබන්නේ දේවත්වය මනුෂ්‍යත්වය සමඟ එක් වීම නිරූපණය කිරීමට එනම්, එක සිය හතළිස් හතර දහස ලෙස නිර්ණය කළ විශ්වාසය ක්‍රියාත්මක වීමයි.

කි රි මෙන් ඉටු කරනු ලබන දෙයයි . උලඬි නි රු පණය කරන් නේ දෙවි යන් වහා ප්‍ර කාශි න වචනයේ අධි කාරය පි ළි බෙ පරි ක් ඡාවක් ය; මන් ද එය, පරි සි යානු උල ඡි නාර් හි මහන් ගංගා අතරි න් එකක් බව හදු න් වා දෙන එලන් වයි ටි ගේ අධි ලෝකයේ වි ගේ ඡඥයන් ගේ අදහස් වලට ප්‍ර නි වි රු ද් ධනත් න් වයක නබන බැවි

උලායි ගඟේ සංකේතය මනුෂ්‍යයාගේ වචනය පිළිබඳද, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය පිළිබඳද වූ පරීක්ෂණයක් නිරූපණය කරයි. නිවැරදි වන්නේ මනුෂ්‍යයන්ද, නැතහොත් සිස්ටර් වයිට් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද වචනද නිවැරදි වන්නේ? උලායි ගඟ පරීක්ෂණයේ ඇති එක් ගඟක් පමණක් නිරූපණය කරන්නේද, නැතහොත් එය ඒදෙන්හි ජලය මනුෂ්‍යයන්ගෙන් ආ ජලය සමඟ මිශ්‍ර වී ඇති අනාගතවාදී ගඟක් නිරූපණය කරන්නේද?

මම මෙහි ඉදිරිපත් කර ඇති මෙම දුර්විශේශයට බොහෝ විකල්ප පිළිතුරු තිබිය හැක; එහෙත්, ඔබ මාගේ අදහස දකිනා ලෙස මම කෙටි ලෙස කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරමි. ලෞකික ඉතිහාසවේදීන් සහ දේවශාස්ත්‍රඥයන් නිවැරදිද, සහ සහෝදර වයිට් වැරදිද? "ෂිනාර්හි මහා ගංගා" යනු ටයිග්‍රිස් සහ යූප්‍රටීස් බව කිසිවෙකුත් විවාද නොකරයි. එබැවින්, සහෝදර වයිට් පරීක්ෂණයේ උලඬි නදිය ෂිනාර්හි මහා ගංගාවක් ලෙස හඳුන්වන්නේ නම්, ඇය බොරු අනාගතවක්තෘවරියක් ද? නැතහොත්, ඇය සත්‍ය අනාගතවක්තෘවරියක් වන අතර, වැරදීමක් කළාය ද? සත්‍ය අනාගතවක්තෘවරියෙකු බොරු අනාගතවක්තෘවරියෙකු බවට පත්වන සීමාව ඉක්මවීමට පෙර, ඔහුට වැරදි කොපමණක් කළ හැකිද? නැතහොත්, ඉතිහාසවේදීන් වැරදිද? නැතහොත්, ඇය සැබවින්ම නිවැරදි ද? නැතහොත්, ඉතිහාසවේදීන්ද සහ සහෝදර වයිට්ද දෙපාර්ශ්වයම නිවැරදි ද? මම මෙම දුර්විශේශය ඉදිරිපත් කළේ, හිඳ්දෙකෙල් සහ උලඬි නදීන්ද දර්ශන දෙකෙහිම "කොපමණ කාලයක් ද?" යනුවෙන් අසනු ලබන, නදිය මත සිටින, ලිනෙන් වස්ත්‍රධාරී මනුෂ්‍යයා සම්බන්ධයෙන්, මෙම දුර්විශේශයේ විවරණය අමතර කරුණක් ලෙස භාවිතා කිරීමේ අරමුණින් ය.

දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ දානියෙල් සිටින්නේ පරීක්ෂණයේ සුසානි ය; සුසානි පිහිටා ඇත්තේ උලායි නදිය අසලය. කෘෂිකාර්මික කර්මාන්තය හේතුවෙන් එය ස්වභාවික නදිය පමණක් නොව, මනුෂ්‍යයා විසින් නිර්මාණය කළ ජලමාර්ග මාලාවක්ද ඇතුළත් කරයි. උලායි නදිය තවත් සැත්ප්‍රමි එකසිය පනහක් පමණ පහළට ගලා යන විට, එය ටයිග්‍රිස් සහ යූප්‍රටීස් නදීන්ද සංගමස්ථානය සමඟ සම්බන්ධ වේ. ඒදෙන්හි ආරම්භ වූ ටයිග්‍රිස් සහ යූප්‍රටීස් අවසානයේ එක්වෙති; ඒවා එක්වන විට, පරීක්ෂණයෙන් එන උලායි නදියද එම ස්ථානයේම සම්බන්ධ වේ. උලායි නදිය ටයිග්‍රිස් සහ යූප්‍රටීස් සංගමස්ථානයේ ටයිග්‍රිස්ගේ ජලාශ්‍රිත වගුරු පද්ධතියට මුහුණ දෙන විට, උලායි ෂිනාර්හි මහන් නදීඝ්‍රහණ සංයුක්ත කරන ජලයේ කොටසක් බවට පත්වේ. ඉතිහාසඥයන් නිවැරදිය, එසේම සහෝදර වයිට්ද නිවැරදිය.

සොයුරු වයිට් අටවන පරිච්ඡේදයේ උලඬි පිළිබඳ දර්ශනය හඳුන්වා දෙන විට, ඇය හඳුන්වා දෙන්නේ 1798 සහ 1844 දී අවසන් වූ 2520 වසරක කාල පරිච්ඡේද දෙකක් නියෝජනය කරන ටයිග්‍රිස් හා යූප්‍රටීස් ගංගා එකිනෙකට සම්බන්ධ කරන මනුෂ්‍ය නිර්මාණ ජලමාර්ග පද්ධතිය සඳහා ප්‍රසිද්ධ වූ ගඟක් බවයි.

ටයි ග්‍රි ස් නදි ය සඳහා වූ පු රාණ නාමයක් හී ද් දෙකෙල් ය; යු ප්‍ර ටි ස් නදි යට සම මෙම නදි ය දෙකම අන් ඡු ර් සහ බැබි ලෝනි යාව සමඟ සම් බන් ධි නව පු රෝකථනය වශයෙන් වි ශේ ඡයෙන් ස් ථානගත කර ඇත. එම දෙක දෙවි යන් වහන් සේ ගේ බැටළු වන් ට දඩු වම් කි ර් මට නි යම් න වූ සි ංහයන් දෙදෙනෙකු ලෙස ද හඳු නා එම වි නාශකාරී බලයන් දෙක, මනු ඡය යෙකු සහ ස් ත්‍රි යක, හෝ සභාවක් සහ රාජ්‍ය යන සංකේ තයන් වූ ජාති ක රෝමය හා පාප් ක රෝමය නම් වි නාශකාරී බලයන් දෙක පෙරසූ වනය කළේ ය. ජාති ක රෝමය රාජ්‍ය කටයු තු නි යෝජනය කළ මනු ඡය යා වූ අතර, පාප් ක රෝමය සභා කටයු තු නි යෝජනය කරන අපවි ත්‍ර ස් ත්‍රි ය වී ය. අන් ඡු ර් ඔවු න් ගේ පු රෝකථනය සම් බන් ධනාවයේ මනු ඡය යා වූ අතර, බැබි ලෝනි යා වී ය; එමගි න් ටයි ග්‍රි ස් මනු ඡය යා ලෙසත් , යු ප්‍ර ටි ස් ස් ත්‍රි ය ලෙසත් හඳු නා

ටයිග්‍රිස් නදිය යනු 1798 දක්වා විහිදී ගිය රාජ්‍යකර්මයේ නදියයි; සභාකර්මයේ යුප්‍රටිස් 1844 දක්වා විහිදී ගියේය. යුප්‍රටිස් 1844 දක්වාම ළඟා විය යුතු වූයේ, 1844 දේශනය බබිලෝනිය පිළිබඳ වූ බැවිනි—එනම් 1844 දී නැවත වැටුණු යුප්‍රටිස් පිළිබඳවය. 1844 දී යුප්‍රටිස් දිය ඇල්ලක් නිපදවූ පරිදි, මානව ක්‍රියාකාරකම්වල සංකේතයක් ලෙස එම එක්වීමේ ස්ථානයට එකතු වී තිබූ උලායි නදියද අනෙක් නදියේ ජලය සමඟ එකලස් විය. පාප් බලයෙන් සිවිල් අධිකාරිය ඉවත් කරනු ලැබූ 1798 දී රාජ්‍යකර්මයේ නදිය අවහිර කරනු ලැබීය. එම වර්ෂයේදීම එක්සත් ජනපදය පොළොවේ මෘගයා සහ බයිබල් අනාවැකිවල හයවන රාජධානිය ලෙස රාජ්‍යය කිරීමට ආරම්භ කරයි. ටයිග්‍රිස් නදිය 1798 දී අවහිර කරනු ලැබේ; එය හරියටම, ඉදිරියේදී රාජ්‍යය මුළු ලෝකයම එම බැම්ම බිඳ දමන්නට බල කරනු ලබන ස්ථානයේදීමය. මේ වන විට ලෝකය මත අතීතය ප්‍රබල ජලගැල්මක් ලෙස පවතින්නට සූදානම් වන පාප් පීඨනයේ ගැල්මන් ආපසු තබාගෙන සිටින්නේ එම බැම්මය. ඒ බිත්තිය, හෝ බැම්ම වන්නේ සභාව සහ රාජ්‍යය අතර වෙන්වීමේ බිත්තියයි.

1844දී, යුප්‍රටිස් ද උලායි ද යන දෙකම 1844යේ පණ්ඩිතය බබිලෝනියේ පනනය ලෙසද, තවද 1844දී ක්‍රිස්තුස් ආරම්භ කළ නියම කාර්යය ලෙසද හඳුන්වා දෙයි; එනම්, ගිවිසුමේ දූතයා ලෙස උන්වහන්සේ බබිලෝනියේ ජලයන් සහ මනුෂ්‍ය කර්මයන් උන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානයට ඇතුල් වීමට නියමිත වූ ජනතාවකගෙන් පවිත්‍ර කළ සේක—අතිශුද්ධස්ථානයට ඇතුල් වීමට පෙර පවිත්‍ර කරනු ලැබිය යුතු වූ ජනතාවකි. එම ජනතාවගේ අවසාන පවිත්‍ර කිරීම, මධ්‍යරෑ හඬේ පණ්ඩිතය යටතේ වැසි පැමිණ වගුරුවනු ලැබූ වැස්ස සමඟ සම්පූර්ණ කරනු ලැබීය; මධ්‍යරෑ හඬේ පණ්ඩිතයේ එම වැසි බිඳු ටයිග්‍රිස්ගේ ජලයන්ගෙන් ආසවනය කරනු ලැබුවක් විය. එසේය, මිලේරයිට්වරු පාප්කමිය රෝමය සහ 1798 හඳුනාගත් පරිදිද, ඔවුන් බබිලෝනියේ පනනය හඳුනාගෙන, වසා දැමූ දොරට පෙරම පණ්ඩිතය මගින් පවිත්‍ර කරනු ලැබූ පරිදිද—හෝ ඔබ කියන්නට කැමති නම්—ඔවුන් දානයෙල් 8:14 හි පණ්ඩිතය ප්‍රකාශ කළ අතර, ප්‍රතිරූපික පවිත්‍රායශ්විත්ත දවස විවෘත වීමට පෙරම මධ්‍යරෑ හඬේ පණ්ඩිතය සම්පූර්ණ කළ බැවින්, උලායි, ටයිග්‍රිස් සහ යුප්‍රටිස් ගංගාවල ආසවනය කරන ලද ජලයන්ගෙන් පැමිණි වැස්ස මගින් පවිත්‍ර කරනු ලැබූහ.

දානි යෙල් ගේ දොළොස් වන අධ්‍යායයේ හත් වන පදයේ ක්‍රි ස් තු ස් හි ද් දෙකෙල් මත නි න් දොළන වී ට, ඔහු ටයි ග්‍රි ස් නදි යේ ජලයන් මත නි න් දොළයි ; එනම් , කරු ණාකාලය අවසන් වී ම වෙනමි නි ස් රාජ්‍ය කාර් යයේ අවසාන වලනයන් සටහන

කරන දර්ශනය තුළ, එය රාජ්‍ය කාර්යයේ ජලයන් ය. ඔහු එහි නිත්‍ය දොළන් තේ පදයේ ඇති ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දී මටය; එසේ ම උලඬි නදියේ දර්ශනයේ දී, එවස්ත්‍ර ධාරී මනුෂ්‍යයා වන, අද්භූත සංඛ්‍යාකරු වන පල්මෝනි, පෙරපදයේ ඇති ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් සපයයි. අවස්ථා දෙකෙහි ම මෙම සංවාදය දූතයන් සහ කුසි අතර සිදු වන ස්වර්ගීය සංවාදයක් වන අතර, අවස්ථා දෙකෙහි ම ප්‍රශ්නය වන්නේ “කොපමණ කාලයක් ද?” යන්නයි.

පිළිතුර අවස්ථා 2300 දක්වාය; අටවන පරිච්ඡේදයේදී දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේදී එය “කාලයක්, කාලයන්, සහ අඩක්” ලෙස දක්වා ඇත. එම පිළිතුර අවුරුදු 2300ක් සහ අවුරුදු 1260ක් ලෙස වටහා ගනු ලැබේ; එහෙත් 1844 දී දෙවියන්වහන්සේ අනාවැකි පණිවිඩය තුළ කාලය යෙදවීමට තහනමක් පනවා තැබූ සේක, මක්නිසාද කාලය තවදුරටත් නැත. සුදු ලිතන් වස්ත්‍රධාරී මනුෂ්‍යයා වන Palmoni විසින් උන්වහන්සේගේ අවසාන පරම්පරාව සඳහා දෙන පිළිතුර කුමක්ද? “කොපමණ කාලයක්ද?” යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලෙස ඉරිදා නීතිය හඳුනාගැනීම සඳහා බොහෝ සාක්ෂි මත පෙන්වා දී ඇති බැවින්, ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලබන්නේ ඉරිදා නීතියේදීද, සහ “මේ සියලු අරුමපුදුම දේවල්” අවසන් වන්නේ ඉරිදා නීතියේදීද? ඉරිදා නීතියේදී අවසන් වන “අරුමපුදුම දේවල්” කවරේද, සහ එම “අරුමපුදුම දේවල්” ආරම්භ වූයේ කවදාද?

එවිට මම, දානියෙල්, බැලුවෙමි; එවිට බලන්න, තවත් දෙදෙනෙක් එහි සිටියෝය—එකෙකු ගංගාවේ තීරයේ මේ පැත්තෙහිද, අනෙක ගංගාවේ තීරයේ ඒ පැත්තෙහිද. ඔවුන්ගෙන් එක්කෙනෙක් ගංගාවේ ජලයන් මත සිටි, හණුවස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු මනුෂ්‍යයාට මෙසේ කීවේය: “මේ අරුමයන්ගේ අවසානය දක්වා කොපමණ කලක් තිබේද?”

එවිට ගංගාවේ ජලයන් මත සිටි, සිනිඳු වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු මනුෂ්‍යයාගේ වචන මට ඇසුණේය; ඔහු තම දකුණත් හා වමත් ස්වර්ගය දෙසට ඔසවා, සදාකාලයට ජීවමාන වන නැන්තාවහන්සේගේ නාමයෙන් ගෞරව කරමින්, එය කාලයක්ද කාලයන් දෙකක්ද අර්ධ කාලයක්ද වන බව කියා, ශුද්ධ ජනතාවගේ බලය විසුරුවා හැරීම සම්පූර්ණ කළ විට, මේ සියල්ල අවසන් වනු ඇතැයි ප්‍රකාශ කළේය. දානියෙල් 12:5-7.

“කොපමණ කාලයක්ද?” යන සංකේතාත්මක ප්‍රශ්නය ඉරිදා නීතිය සලකුණු කරයි; දූතයා ඇසුවේ ඉරිදා නීතිය කවදාදැයි නොව, එම ආශ්වර්ෂයන්ගේ අවසානය කවදාදැයි ය. “ආශ්වර්ෂයන්” ඉරිදා නීතියේදී අවසන් වන බැවින්, ඉරිදා නීතිය වෙත ගෙනයන ඒ ආශ්වර්ෂයන් කුමක්ද? නැතහොත්, වඩා නිශ්චිතව කියන්නේ නම්, හිඳ්දෙකෙල් අසල දෙන ලද දර්ශනය තුළ නිරූපිත, දහයවන සිට දොළොස්වන පරිච්ඡේද දක්වා ඉදිරිපත් කරන “ආශ්වර්ෂයන්” කුමක්ද? “ආශ්වර්ෂයන්” කුමක්දැයි අපට නිශ්චය කළ හැකි නම්, “ආශ්වර්ෂයන්” ආරම්භ වන්නේ කවදාදැයි ද අපට සොයාගත හැකි විය හැක. දානියෙල් දහයවන පරිච්ඡේදයේදී, දර්ශනය අතරතුර දානියෙල් සමඟ ඔහු කළ අන්තර්ක්‍රියාවේ තම අරමුණ කුමක්දැයි ගාඛ්‍රියෙල් විශේෂයෙන්ම හඳුනා දෙයි.

දැන් මම පැමිණියේ අන්තිම දවස්වල ඔබගේ ජනතාවට සිදුවන්නා කුමක්දැයි ඔබට අවබෝධ කරවන පිණිසය; මක්නිසාද දර්ශනය තව බොහෝ දවස් සඳහාය. දානියෙල් 10:14.

ගබ්බියෙල් පැමිණියේ, අන්තිම දවස්වලදී දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාවට සිදුවන දේ ඔවුන්ට අවබෝධ කරවීමටය. දානියෙල් දොළොස්වන පර්ව්ෂේදයේ මාළුපැරැව්වරු නිවැරදිව අවබෝධ කරගත් අනාවැකි පිළිගෙනද, එම පිළිගැනීම යොදාගෙන එම පර්ව්ෂේදය අන්තිම දවස්වලට අදාළ නොවන බව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම—ගබ්බියෙල් ප්‍රකාශ කළ අරමුණම අර්ථනීති කිරීමකි. ගබ්බියෙල් එකොළොස්වන පර්ව්ෂේදයේ පළමු පදයෙන් ආරම්භ කර දොළොස්වන පර්ව්ෂේදයේ තුන්වන පදය දක්වා අනාවැකිමය වෘත්තාන්තය ඉදිරියට ගෙන යන විට, එහි නිරූපණය වන ඉතිහාසය නම්, නාගයා, මෘගයා සහ ව්‍යාජ අනාගතවක්තෘ ලෝකය ආර්මගෙද්දොත් කරා තොරපන ආකාරය පිළිබඳ බාහිර අනාවැකිමය විස්තරයන්ය. එම පර්ව්ෂේදය තුළ දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාව පීඩා විඳින බව විස්තර කරන කොටස් තිබුණත්, එකොළොස්වන පර්ව්ෂේදයේ ඉතිහාසය ප්‍රධාන වශයෙන් බාහිර හෙළිදරව්වකි. මෙයින් අදහස් වන්නේ, දානියෙල්ගේ අවසාන දර්ශනය තුළ දසවන පර්ව්ෂේදය සහ දොළොස්වන පර්ව්ෂේදය ඇල්ෆාවක් හා ඔමේගාවක් නියෝජනය කරන බවය; මක්නිසාද එකොළොස්වන පර්ව්ෂේදයෙන් වෙනස්ව, ඒ දෙකම ලක්ෂ එකසිය හතළිස්හතර දහස මුද්‍රා තැබීම හඳුන්වාදෙන අභ්‍යන්තර පණිවිඩයක් විස්තර කරයි. මධ්‍ය පර්ව්ෂේදය නම් උතුරේ රජු වන රෝමයේ පාප්වරයා විසින් නිරූපණය කරන මනුෂ්‍යවර්ගයේ කැරැල්ලය; එසේම ඇල්ෆා වන දසවන පර්ව්ෂේදය, ඔමේගා වන දොළොස්වන පර්ව්ෂේදය සමඟ එක්ව, අන්තිම දවස්වල ලක්ෂ එකසිය හතළිස්හතර දහසගේ අභ්‍යන්තර අන්දැකීම හඳුන්වා දෙයි. පර්ව්ෂේද තුනම කරුණාවේ අවසානය වෙත ගෙන යයි; ඇල්ෆා පර්ව්ෂේදය දෙවියන්වහන්සේට භයවීමෙන් ආරම්භ වන අතර එය නමස්කාරකයන්ගේ පංති දෙකක් වෙන් කරයි; පර්ව්ෂේදයේ අවසානය වන විට දානියෙල්ට බලයේ ද්විගුණ වීමක් දෙනු ලැබෙයි; එමගින් පළමු සහ දෙවන දූතයන්ගේ පණිවිඩ හඳුනාගනු ලැබේ. දොළොස්වන පර්ව්ෂේදය ඔමේගා පර්ව්ෂේදය වන අතර, එය තුන්වන දූතයාගේ විනිශ්චය පණිවිඩය හඳුන්වා දෙයි.

එකොළොස්වන පර්ව්ෂේදය, යෙරුසලමේ විනාශයෙන් ආරම්භ වී අනුග්‍රහකාලයේ අවසානය දක්වා මානව වර්ගයාගේ කැරලිකාරත්වය විස්තර කරයි; එය සොයුරිය වයිට්ගේ අනුව ලෝකයේ අවසානයේ අනුග්‍රහකාලය අවසන් වීමේ දෘශ්ටාන්තයකි. දානියෙල් එකොළොස්වන පර්ව්ෂේදය යෙරුසලමේ විනාශයෙන් ආරම්භ වන්නේ, දානියෙල් යනු යෙරුසලම ත්‍රිවිධ ලෙස විනාශ කරනු ලැබූ අවස්ථාවේ බබිලෝනියට ගෙනයනු ලැබූ අයගෙන් එක් අයෙකු බැවිනි; එම ත්‍රිවිධ විනාශය ක්‍රි.ව. 70 දී එම නගරයම විනාශ කළ සිද්ධියට පූර්වරූපයක් වූ අතර, පසුව නැවතත් ලෝකය මගින් නිරූපිත අන්තිම දවස්වලද එසේම සිදු විය.

වසරේ එකම දිනක, අවුරුදු හයසිය හැටපහකින් වෙන්ව සිදුවූ යෙරුසලමේ සත්‍ය විනාශ දෙකක් තිබුණි. එම විනාශ දෙකම, ගිවිසුම් පෙට්ටිය පිහිටා තිබිය යුතු නගරය සම්බන්ධ වූ විනාශයන්ය. ෂිලෝව සතුව එම අනාගතවාදී ලක්ෂණ ම තිබූ අතර, එය දෙවියන්වහන්සේගේ සන්නිධිය පිහිටා තිබූ, නැතහොත් පිහිටා තිබිය යුතු වූ නගරයක පළමු විනාශය නියෝජනය කරයි. සහෝදර වයිට් යෙරුසලමේ විනාශය අන්තිම දවස්වල විනාශයේ සංකේතයක් ලෙස භාවිත කරන විට, ඇය යෙරුසලමේ විනාශය පිළිබඳ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දේශනය පිළිබඳ අදහස් දක්වමින් සිටී.

ඕ ලෝව, නෙබු කද් නෙග් සර් හාටයි ටස් යටතේ යෙරු සලමේ වි නාගය,
දෙවි යන් වහන් සේ ගේ නගරයේ වි නාගයෙන් නි රු පි තපර් දි , අන් නි ම දවස
සාක් ඕ කාරයන් නි දෙනෙකි . ඕ ලෝව යනු දෙවි යන් වහන් සේ ටහයවි ය යුතු
උගන් වන පළමු දූ තයාගේ පණි වි ඩයයි ; එලී එසේ නොකළේ ය. එසේ ම ඔහු ට ම
යුතු බවද එය උගන් වයි ; එලී එයද නොකළේ ය; මක් නි සාද උන් වහන් සේ ගේ වි
පැය පැමිණුනි බේ . දෙවන දූ තයාගේ පණි වි ඩයෙහි නෙබු කද් නෙග් සර් සහ ටයි
මගි න් නි රු පි තද් වි ගුණ වී මක් අපට හමු වේ . අන් නි ම දවස් වල යෙරු ස
වි නාගය වන් තේ පර් ක් ෂා කාලය අවසන් වන වි ටදී ය; එයම වි නි ග් වයේ අවසාන

එකොළොස්වැනි පරිච්ඡේදය දේවදූතයන් නිදෙනාගේ පණිවිඩවල බාහිර ඉතිහාසය
වේ. එය, වෙන්වීම පිළිබඳ දසවැනි පරිච්ඡේදයේ දර්ශනය හා දානියෙල්ගේ දර්ශනයේ
විසි දෙවන දින සිදු වන ශක්තිදායක ස්පර්ශ තුන අතර සන්ධිස්ථිතව ඇත. මෙයින්
අදහස් වන්නේ, දොළොස්වැනි පරිච්ඡේදයද අවසාන දවස්වල දෙවියන්වහන්සේගේ
ජනනාවට සිදුවන දැ පිළිබඳ අභ්‍යන්තර කථාව ගැන වන්නාක් බවය. තවද,
දොළොස්වැනි පරිච්ඡේදය තුළ ඇති ආලෝකය දසවැනි පරිච්ඡේදයේ ආලෝකයට වඩා
විසි දෙගුණයකින් වැඩි දීප්තිමත් බවද එයින් අදහස් වේ.

උලයි දර්ශනයේදීද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගෙන් "කොපමණ කාලයක්ද?" යන ප්‍රශ්නය අසන
ලදී. දහතුන්වන පදයේ ඇති එම ප්‍රශ්නයට පෙර පැමිණෙන පද දොළහ, බයිබල්
අනාවැකිවල බලවතුන් සම්බන්ධ වැදගත් විස්තර නිරූපණය කරන බාහිර අනාවැකි
ඉතිහාසය හඳුනා දෙමින් තිබුණි. එම පද දොළහ සරලවම සත්වන පරිච්ඡේදයේ
නිරූපිත ඉතිහාසය නැවත කියමින්, එය තවදුරටත් විස්තාර කරමින් තිබුණි. එම
පදවල ඉදිරිපත් කර ඇති අනාවැකි ඉතිහාසය, මේදී සහ පරිසරයන්වරුන්ගේ
කාලයෙන් ආරම්භ කරමින්, එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ නැවත කියනු ලබන අතර
තවදුරටත් විස්තාර කරනු ලැබේ. අටවන පරිච්ඡේදයේ අවසාන අර්ධයත්, නවවන
පරිච්ඡේදය මුළුමනින්මත්, අනාගතවක්තෘ දානියෙල් විසින් දෙවියන්වහන්සේගේ
අවසාන දවස්වල සෙනඟ නිරූපණය කිරීමකි. උලයි ගංගා දර්ශනයෙහි පරිච්ඡේද තුන
තුළ දක්නට ලැබෙන අනාවැකි ඉතිහාසයේ දර්ශනය, ගාබ්‍රියෙල් සමඟ දානියෙල්ගේ
අන්තර්ක්‍රියාව මගින් එම පරිච්ඡේදවල දෙවියන්වහන්සේගේ සෙනඟ නිරූපණය කිරීම
සමඟ එකට ගත් කල, එය දසවන පරිච්ඡේදයේ සිට දොළොස්වන පරිච්ඡේදය දක්වා
ඇති කොටසෙහි ආල්ෆා සිට ඔමේගා දක්වාය.

හිද්දෙකෙල් ඔමේගාවද, උලයි අල්ෆාවද වන බැවින්, අවසාන කාලය පැමිණි විට
දොළොස්වන අධ්‍යායයේ මුද්‍රාව ඉවත් කරනු ලබන ආලෝකයෙන් නිරූපිත බලය,
ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ මධ්‍යම ස්තම්භය සහ පදනම වන දර්ශනයට වඩා විසි
දෙගුණයක් දීප්තිමත් ය. මෙය එසේ බැවින්, දානියෙල්ගේ අවසාන දර්ශනයේ
ආලෝකය අවසාන දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාව සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වූ
ආලෝකයක් ලෙස පැහැදිලිව හඳුනාගනු ලැබේ. දූතයා ලිනන් වස්ත්‍ර ඇඳ සිටි
මනුෂ්‍යයාගෙන්, "කෙතරම් කාලයක්ද?" යනුවෙන් මේ අසිරිමත් දේවල්වල අවසානය
ගැන අසන විට, ඒ අසිරිමත් දේවල් යනු ආබ්‍රාම්ට තාරකාවන් දෙස බලන ලෙස දෙන ලද
අණ පිළිබඳ ඔහුගේ ගිවිසුම් ඉතිහාසය ප්‍රතිබිම්බ කරන ලෙස, සදාකාලයටම
තාරකාවන් මෙන් බැබළෙන අයයි. දානියෙල් දොළොස්වන අධ්‍යායයේ අසිරිමත් දේවල්
යනු මනුෂ්‍යයන් එකසිය හතළිස් හතර දහසේ ධජය බවට පරිවර්තනය වීමයි.

පෙර කරුණකදී, දානියෙල් 12:11 වන පදය වාර්ෂික අවධි දෙකකින් සමන්විත වූ අනාවැකි මය කාල පරිච්ඡේදයක් හඳුන්වා දෙන බවත්, එහි පළමු වැන්න අවුරුදු කාලයක් බවත් අපි හඳුනාගත්තෙමු. 11 වන පදයට යෝග්‍ය අවධාරණය දී මට, මම 7 වන පදය වෙත ගියෙමි; අවසාන දවස් වල උන් වහන්සේ තම ජනතාව අතර සිටු කරන අරු මුහුදු ම දේ වල් සමඟ ක්‍රිස්තු ස්වහන්සේගේ සෘජු සම්බන්ධතාවය පෙන්වයි.

පද එකොළහ වෙන නැවත හැරී බලමින්, දොළොස්වන පරිච්ඡේදය ගාබ්‍රියෙල් විසින් සෘජුවම “අන්තිම දවස්” ලෙස හැඳින්වනු ලබන බව ඔබට මනක් කර දීමට මා කැමැත්තෙමි. එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ දවස්වලදී, එනම් ඔවුන් මුද්‍රා කරනු ලබමින් දෙවියන්වහන්සේ සමඟ ගිවිසුමකට ඇතුළුවන දවස්වලදී, දානියෙල්ගේ පොත අනුව, මුද්‍රා හැරෙන පණ්ඩිතයන් ඇතිවන්නේය; එය මහත් හඬකින් යුත් ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයක් දක්වා වර්ධනය වන්නේය. එම පණ්ඩිතය දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේදී, මිලෙරයිට්වරුන් විසින් දැනටමත් නිර්වචනය කර තිබූ, ඉන්පසු අනාවැකි ආත්මය විසින් අනුමත කරන ලද, පැහැදිලි අනාවැකිමය කාල අවධි තුනකින් නිරූපණය කරනු ලැබේ. එම කාල අවධි තුන කාලය නියෝජනය නොකරයි; මන්ද දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේදී අන් දෙකම ස්වර්ගය දෙසට උස්සන එම දූතයාම, එළිදරව් පොතේ දසවන පරිච්ඡේදයේදී එක් අතක් ස්වර්ගය දෙසට උස්සා, තවදුරටත් කාලයක් නොසිටින බවට දිවුරා සිටියේය. 1844 දී කරන ලද එම ප්‍රකාශය දානියෙල් 12 හි අනාවැකිමය කාල අවධි තුන, කාලය නියෝජනය කිරීමට අදහස් නොකෙරෙන සංකේතාත්මක අවධි බව අදහස් කරයි.

එබැවින්, දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ මධ්‍යයේ පිහිටි සංකේතාත්මක අනාගතවාක්‍ය කාලය, මිකායෙල් නැඟී සිටින එම පරිච්ඡේදය තුළම නිස් වසරවලින් ආරම්භ වන ද්විත්ව කාලපරිච්ඡේදයක් නම්, එවිට නිස් වසරවලින් ආරම්භ වන එම ද්විත්ව කාලපරිච්ඡේදය අබ්‍රාම්ගේ අල්ෆා අනාගතවාක්‍යයේ සම්පූර්ණ පරිපූර්ණත්වය බව ඔබ දනිති. තෝරාගත් ජනතාවකගේ දෘෂ්ටියෙන් ගිවිසුම් ඉතිහාසය ආරම්භ කරන කාල අනාගතවාක්‍යයේ ඔමෙගාව, අවසාන දවස්වල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට සිදුවනු ලබන දේ පිළිබඳ දානියෙල්ගේ සාක්ෂියේ උච්චතම අවස්ථාව වන එම පරිච්ඡේදය තුළම තම සම්පූර්ණ පරිපූර්ණත්වයට ළඟා වේ.

අවසාන කාලයේදී දානියෙල්ගේ පොත මුද්‍රාවෙන් මුද්‍රාහරිනු ලබන අතර, එයින් උපදින ආලෝකය දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට මුද්‍රා කරයි. අවසාන කාලයේදී දානියෙල්ගේ පොත මුද්‍රාවෙන් මුද්‍රාහරිනු ලබන අතර, එයින් උපදින ආලෝකය දානියෙල්ගේ අවසාන පරිච්ඡේදය තුළ ඇති අනාගතවක්තෘකාල පරිච්ඡේද තුනකින් නිරූපණය කෙරෙයි. එම පරිච්ඡේදය හිඳ්දෙකෙල් දර්ශනය ගොඩනඟන පරිච්ඡේද තුනේ ඔමෙගාව වන අතර, හිඳ්දෙකෙල් දර්ශනය දානියෙල්ගේ ගංගා දර්ශනවල අල්ෆාව නියෝජනය කරන පරිච්ඡේද තුනට ඔමෙගාව වේ. ඒදෙන්හි ආරම්භ වූ ගංගා අවසානයේ දානියෙල් වෙත පැමිණි අතර, පසුව දෙවියන්වහන්සේගේ අනාගතවක්තෘ වචනය ඒවා පළමු සහ දෙවන දේවදූතයාගේ මිලෙරයිට් ව්‍යාපාරය වෙත ගෙන ආයේය, එය දේවදූතයන් තිදෙනාගේ ව්‍යාපාර දෙකෙන් අල්ෆා ව්‍යාපාරයයි. එකොළොස්වන වගන්තියේ අවුරුදු 1290, අබ්‍රාම් සහ පාවුලුගේ අවුරුදු 430 ක අනාවැකියට ඔමෙගාව වේ.

අපි දානියෙල් දොළොස් වන පරිච්ඡේදය සහ එහි අබ්‍රාම්ගේ අනාවැකි ය සමඟ සම්බන්ධතාවය පිළිබඳව ඉදිරියට යෑමට පෙර, පාවුලුගේ කවු දැයි සිහි කරගැනීමට

යහපත් ය. පාවු ලේ ජාතීන් වෙත යවන ලද ප්‍රේරිතයා පමණක් නොව, එයට සමාන වශයෙන් ම වැදගත් කරුණක් නම්, ඔහු තම පණිවිඩය ඉදිරිපත් කළේ දෙවියන් වහන්සේගේ අනාවැකි මය වචනය තුළින් ය. එයටත් වඩා වැදගත් කරුණ පාවු ලේ යුගවිභාගීය අනාගතවක්තෘවරයෙකු වූ බවය. යුගවිභාගීය අනාගතවක්තෘවරයෙකු යනු, මෝසෙස් මෙන් එක් යුගවිභාගයකින් අනෙක් යුගවිභාගයකට දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාවට මඟ පෙන්වීම් මට්ටම් ආසන්න කරන අනාගතවක්තෘවරයෙකි — පූජාසනයේ නමස්කාරයෙන් ගුද්ධස්ථාන නමස්කාරයට යොමාත් බව තීරණය කරනු ලබන මා; භූමි කගුද්ධස්ථානයෙන් ස්වර්ගීය ගුද්ධස්ථානයට සිංහල බසින් බලේ කතුවරුන් එකට ගත් ප්‍රමාණයටත් වඩා බෙහෙවින්, සත්‍ය ආර්ථිකය මිනිසාට යෙදවීම පිළිබඳ තොරතුරු සහතික පාවු ලේ ලියා තැබීය! ඔහු කරනු ලැබූ වේදවියන් වහන්සේගේ ගිවිසුම් ජනතාවගේ සන්දර්භය තුළ සත්‍ය ආර්ථිකයෙන් ම ආර්ථිකයට වන සංක්‍රමණයන් තිබිය හැකි ලෙසින් මටය.

ආබ්‍රහම්ගේ තෝරාගත් ජනතාවගේ ගිවිසුම් පොරොන්දු, එම තෝරාගත් ජනතාව ගොඩනඳින්නාවයෙන් ආත්මිකත්වය වෙත සංක්‍රමණය වූ අවස්ථාවේ, එකිනෙක සම්බන්ධ කරන බැඳීමේ සම්බන්ධකය පාවුලේය. ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ පාවුලේ කවුද යන භූමිකාව පිළිබඳව ඔබ ස්ථිරව පිහිටා නොසිටින්නේ නම්, දෙවියන් වහන්සේගේ ගිවිසුම් ජනතාව පිළිබඳ ප්‍රථම වරට දෙන ලද අනාවැකිය වසර 30ක කාල පරිච්ඡේදයකින් ආරම්භ වන ද්විත්ව කාල අනාවැකියක් වීම දේවමය ලෙස කොතරම් සුදුසුද යන්න ඔබ තොදකින්නට පුළුවන. එක් අනාවැකියක් තෝරාගත් ජනතාවගේ පියා විසින් ස්ථාපිත කරන ලදී; ඔවුන් ආත්මික තෝරාගත් ජනතාවක් බවට සංක්‍රමණය වූ විට, එම සංක්‍රමණය හඳුනාගෙන විස්තර කිරීමටද, එසේම පැරණි ගිවිසුමේ පළමු සාක්ෂියට අනුරූප වන අලුත් ගිවිසුමේ දෙවැනි සාක්ෂියක් මගින් ආබ්‍රාම්ගේ කාල අනාවැකිය සනාථ කිරීමටද, යුග-විභාගීය අනාගතවක්තෘවරයෙකු උත්ථාපනය කරන ලදී. ආරම්භයේ ආබ්‍රාම්ද, අවසානයේ පාවුලේද, අන්තිම දවස්වල 1290 අංකයේ වැදගත්කම නිරූපණය කරති.

අපි ඊළඟ ලිපියේදී මෙය ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

“යෝෂුවා සහ දූතයා පිළිබඳ සෙකරියාගේ දර්ශනය, ප්‍රායෝගිකත්වයේ මහත් දවසේ අවසාන දර්ශනවල දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාවගේ අත්දැකීමට විශේෂ බලයෙන් අදාළ වේ. එවිට ඉතිරි සභාව මහත් පරීක්ෂාවකට හා පීඩාවකට ගෙන එනු ලැබේ. දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥාද, යේසුස් වහන්සේගේ අදහිල්ල රක්ෂා කරන අය, නාගයාගේද ඔහුගේ සේනාදලයන්ගේද කෝපය අත්දකිති. සාතන් ලෝකය තමාගේ ප්‍රජාවන් ලෙස ගණන් කරයි; ඔහු, ක්‍රිස්තියානියන් බව ප්‍රකාශ කරන බොහෝ දෙනා පවා, පාලනය යටතට ගෙන ඇත. එහෙත් මෙහි ඔහුගේ අධිපත්‍යයට ප්‍රතිරෝධ කරන කුඩා පිරිසක් ඇත. ඔවුන්ව පාලිතයෙන් මකා දැමීමට ඔහුට හැකි වුවා නම්, ඔහුගේ ජය සම්පූර්ණ වන්නේය. ඔහු අත්‍යථානික ජාතීන් ඉග්‍රායෙලය විනාශ කිරීමට බලපෑ පරිදිම, ආසන්න අනාගතයේදී ඔහු පොළොවේ දුෂ්ට බලවතුන් දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව විනාශ කිරීමට උසස් කරවනු ඇත. මිනිසුන්ට, දේවිය ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින්, මනුෂ්‍ය නියෝගයන්ට කිකිරුණු පෙත්වීමට අනිවාර්ය කරනු ලැබේ.

දෙවි යන් වහන් සේ ට සැබැවෙන් වි ශ් වාසවත් ත වූ චෝතර් ජනයට ලක් කරනු හෙළාදැමී ම ලබති , තහනම් කරනු ලබති . ඔවු න් "දෙමාපි යන් ගෙන් ද, සහෝදරයන් ගෙන් ද, ඥාතී න් ගෙන් ද, මි තු රන් ගෙන් ද" පාචා දෙනු ලබති , මරා දක් වාම. ලූ ක් 21:16. ඔවු න් ගේ එකම බලාපොරොත් තු ව ඇත් නේ දෙවි යන් වහන් සේ ගේ කරු ණාවේ ය; ඔවු න් ගේ එකම ආරක් ෂාව වන් නේ යාවී ඤාවය. යොෂු වා දූ තයා ඉදිරි යෙහි අයැදු මි කළාක් මෙන් , ඉති රි සභාවද, සි බි දු ණු කමෙන් හානොසෙල් වෙන වි ශ් වාසයෙන් , තමන් ගේ මැදි හන් කාරයා දු ගේ සු ස් වහන් සේ කරණකොටගෙන සමාව හා ගැලවී ම සදහා අයැද සි ටි නු ඇත. තම ජී වි තවල පාපහාරී තභාවය පි ලි බදව ඔවු හු සම් පූ ර් ණයෙන් ම සවේ තනයව සි ටි ති ; තමන් ගේ දු ර් වලකම හා අයෝග්‍ය භාවය ඔවු න් දකි ති ; එබැවි න් ඔවු අබෙරි යයට පත් වී මට සු දානම් ව සි ටි ති .

"යෝෂුවාට විරුද්ධ වන්නට ඔහු අසල සිටියාක් මෙන්ම, ඔවුන්ට දෝෂාරෝපණය කිරීමට පරීක්ෂකයාද ඔවුන් අසල සිටියි. ඔහු ඔවුන්ගේ අපවිත්‍ර වස්තූද, දෝෂසහිත චරිතද පෙන්වා දෙයි. ඔහු ඔවුන්ගේ දුර්බලකම හා මෝඩකමද, කෘතඥතාව නැතිකමේ ඔවුන්ගේ පව්ද, ඔවුන්ගේ මිදුම්කරුවාට අගෞරවයක් ගෙන ආ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට අසමාන වීමද ඉදිරිපත් කරයි. ඔවුන්ගේ තත්ත්වය නිර්ඝාතමක බවත්, ඔවුන්ගේ අපවිත්‍රතාවයේ කැලැල කිසිදා සෝදා ඉවත් නොකරනු ලබන බවත් යන සිතුවිල්ලෙන් ඔවුන් බියගන්වන්නට ඔහු උත්සාහ කරයි. එලෙස ඔවුන්ගේ විශ්වාසය විනාශ කර, ඔහුගේ පරීක්ෂාවන්ට ඔවුන් යටත් වී, දෙවියන්වහන්සේට ඇති ඔවුන්ගේ හක්නිත්ඤ්ථාවෙන් හැරී යනු ඇතැයි ඔහු බලාපොරොත්තු වෙයි."

"සාතන් දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට කරවීමට තමා පරීක්ෂාවට ලක් කළ පාපයන් පිළිබඳ නිවැරදි දැනුමක් ඇත; ඔහු ඔවුන්ට විරුද්ධව තම චෝදනා දැඩි ලෙස ඉදිරිපත් කරමින්, ඔවුන්ගේ පාපයන් නිසා ඔවුන් දේවිය ආරක්ෂාව අහිමි කරගෙන ඇතැයි ප්‍රකාශ කරයි, තවද ඔවුන් විනාශ කිරීමට තමාට අයිතිය ඇති බවත් කියා සිටියි. දෙවියන්වහන්සේගේ කෘපාවෙන් බැහැර කරනු ලැබීමට ඔවුන්ද තමා මෙන්ම සුදුසුයැයි ඔහු ප්‍රකාශ කරයි. 'මේ අයද,' ඔහු කියයි, 'ස්වර්ගයේ මාගේ ස්ථානයත්, මා සමඟ එක් වූ දූතයන්ගේ ස්ථානයත් ගන්නට යන ජනතාවද? ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවට කීකරු වන බව ප්‍රකාශ කරති; තමුන් එහි ආඥා ඔවුන් පිළිපැද්දෝද? ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේට වඩා තමන්ම ප්‍රේම කළ අය නොවන්නෝද? ඔවුන් උන්වහන්සේගේ සේවයට වඩා තමන්ගේම හිතසුව පිළිබඳ කාරණා ඉහළින් තැබුවේ නැද්ද? ඔවුන් ලෝකයේ දේවල් ප්‍රේම කළේ නැද්ද? ඔවුන්ගේ ජීවිත ලකුණු කළ පාපයන් දෙස බලන්න. ඔවුන්ගේ ආත්මාර්ථකාමීත්වය, ඔවුන්ගේ ද්වේෂය, ඔවුන් එකිනෙකා කෙරෙහි පෝෂණය කළ වෛරය බලන්න. දෙවියන්වහන්සේ මා සහ මාගේ දූතයන් උන්වහන්සේගේ සන්නිධානයෙන් තෙරපා දමා, එහෙත් ඒම පාපවලටම වරදකරුවන් වූ අය ත්‍යාග කරන්නාවිද? ස්වාමිනි, යුක්තිය අනුව ඔබට එය කළ නොහැක. යුක්තිය ඉල්ලා සිටින්නේ ඔවුන්ට විරුද්ධව දඬුවම් නියෝගය ප්‍රකාශ කරනු ලබන ලෙසය."

"එහෙත් ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ අනු ගාමි කයන් පවී කර ඇති නමු න් , ස ක්‍රි යාකාරක බලවතු න් වි සි න් පාලනය කරනු ලැබී මට ඔවු න් තමන් ම භාර දී ඔවු න් තම පවී ගැන පසු තැවි ලි වී , නි හතමානී න් වයෙන් හා හෘදවි ලෝමයෙන් ස් වාමි න් වහන් සේ සෙවූ හ; දේ වී ය මැදි හන් කරු ඔවු න් වෙනු වෙන් අයැද

ඔවුන්ගේ කෘතඥතාව නිසාම අතිශයින්ම මිනිසා විඳින ලද, ඔවුන්ගේ ඔවුන්ගේ පසුතැවිල්ල දැන් නාට්‍ය වහන්සේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි :
'ස්වාමීන්වහන්සේ ඔබට තරවට කරන සේක් වා, සාතන් . මම මේ ආත්මයාණ් මාගේ ජීවිතය දුන් නමි . ඔවුන් මාගේ අත් වල කරන ලමන කැටයම් කරති . ඔවුන්ගේ චරිතයේ අඩු පාඩු නිසිනි ; ඔවුන්ගේ උත්සාහයන් හි ඔවුන් විනිසිනි ; එහෙත් ඔවුන් පසුතැවිලි වී ඇත, මම ඔවුන්ට සමාව දී ඔවුන් පිළිගෙන ඇත්තෙමි ."

සාතන්ගේ ප්‍රහාර බලවත්ය; ඔහුගේ මුළාවීමේ සුක්ෂ්මය. එහෙත් ස්වාමීන්වහන්සේගේ තෙත් තම සෙනඟ කෙරෙහි පිහිටා ඇත. ඔවුන්ගේ පීඩා මහත්ය, හට්ටියේ ප්‍රවාලා ඔවුන්ව ගිල දමනු ඇතැයි පෙනේ; නමුත් සේසුස්වහන්සේ ඔවුන් ගිනි තුළ පරීක්ෂා කළ රත්‍රන් මෙන් පිටතට ගෙන එනු ඇත. ඔවුන්ගේ භූමිකාවය ඉවත් කරනු ලැබේ, එසේ වන්නේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ රූපය ඔවුන් තුළින් සම්පූර්ණ ලෙස ප්‍රකාශ වීමටය.

"සමහර අවස්ථාවලදී, ස්වාමීන්වහන්සේ තම සභාව මුහුණ දෙන අන්තරායන් සහ ඇගේ සතුරන් විසින් ඇයට කරනු ලැබූ හානිය අමතක කළා සේ පෙනී යා හැක. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේ අමතක කර නැත. මේ ලෝකයේ දෙවියන්වහන්සේගේ හදවතට තම සභාව තරම් ප්‍රිය කිසිවක් නැත. ලෝකීය ප්‍රතිපත්තිය ඇගේ වාර්තාව දූෂිත කරනු පිණිස වීම උන්වහන්සේගේ කැමැත්ත නොවේ. උන්වහන්සේ තම ජනතාව සාතන්ගේ පරීක්ෂාවන්ට ජයගනු ලබන ලෙස අත්හැර නොදමන සේක. උන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ වැරදි ලෙස නිරූපණය කරන අයට දඩුවම් කරන සේක, එහෙත් සැබෑ සිතින් පසුතැවිලි වන සියල්ලන්ට අනුග්‍රහ කරන සේක. ක්‍රිස්තියානි චරිතයේ වර්ධනය සඳහා ශක්තිය ඉල්ලා උන්වහන්සේට අයදින අයට, අවශ්‍ය සියලු උපකාර උන්වහන්සේ දෙන සේක."

"අවසාන කාලයේදී දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව දේශය තුළ සිදුකරනු ලබන පිළිකුල්කම් ගැන සුසුම්ලමින් හඬා වැටෙති. දේව ව්‍යවස්ථාව පාගාදමමින් සිටින දුෂ්ටයන් ඔවුන් මුහුණපාන අනතුර පිළිබඳව, කදුළු සමඟ ඔවුන් අවවාද කරති; සහ ප්‍රකාශ කළ නොහැකි ශෝකයෙන්, පසුතැවීමෙන් ස්වාමීන්වහන්සේ ඉදිරියේ තමන්ව පහත් කරගනිති. දුෂ්ටයන් ඔවුන්ගේ ශෝකයට උපහාස කරති, ඔවුන්ගේ ගැඹුරු ආයාචනා හෙළාදකිති. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ වේදනාවන් නිහනමානිකමත්, පාපය හේතුවෙන් අහිමි වූ බලය සහ චරිතයේ උතුම්භාවය ඔවුන් නැවත ලබමින් සිටින බවට නොවරදින සාක්ෂියකි. ඔවුන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට වඩාත් සම්පව ඇදී එන බැවින්ද, ඔවුන්ගේ දැස් උන්වහන්සේගේ සම්පූර්ණ පවිත්‍රත්වය මත ස්ථිරව යොමු වී ඇති බැවින්ද, පාපයේ අතිශය පාපිභාවය ඔවුහු එතරම් පැහැදිලිව හඳුනාගනිති. මෘදුකමත් නිහනමානිකමත් සාර්ථකත්වයේ හා ජයග්‍රහණයේ කොන්දේසි වේ. කුරුසියේ පාමුල වංගුවන අය උදෙසා මහිමයේ කිරුළක් බලා සිටියි."

"දෙවියන්වහන්සේ ටවිශ් වාසවන් තව, යාව් ඤා කරමි නිසිනි අය, කියන ම උන්වහන්සේ සමඟම වසා තබා ඇත. ඔවුන් තමන් කොපමණ සුරක්ෂිත ලෙස ආවරණය කරනු ලැබ සිටින්නේ දැයි නොදනිති. සාතන් විසින් උද්දී පනය ; මේ ලෝකයේ පාලකයෝ ඔවුන් විනාශ කිරීමට සොයති ; එහෙත් දෝථානයේ දී එලි ඡාගේ සේ වකයාගේ ඇස් විවෘත කරන ලද්දක් මෙන් දෙවියන්වහන්සේ

දරු වන් ගේ ඇස් ද වි වෘත කරනු ලැබූ වහොත් , ඔවුන් වටා කඳවුරු බැඳී අන් සේ නාවන් පාලනයෙහි තබාගෙන සිටි නදෙව් යන් වහන් සේ ගේ දූ තයන් ඔවු දකි න් නෝය්."

දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි තම ආත්මයන් පීඩාවට පත්කරමින්, හෘදයේ පවිත්‍රතාවය සඳහා අයඳු සිටින විට, "අපවිත්‍ර වස්ත්‍ර ඉවත්කරන්න" යන ආඥාව දෙනු ලැබේ; තවද, "බලව, මම නුඹගේ අයුතුකම නුඹෙන් පහකරවා ඇත, මම නුඹට වෙනස් වස්ත්‍ර පළදවන්නෙමි" යන ධෞර්යදායී වචන ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ. ශෙකරියා 3:4. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ධර්මිෂ්ඨකමේ කැළැල් රහිත වස්ත්‍රය, පරීක්ෂා කරනු ලැබූ, පරීක්ෂණයට ලක්වූ, විශ්වාසවන්ත දෙවියන්වහන්සේගේ දරුවන් පිට තබනු ලැබේ. අවමානයට ලක්වූ ශේෂය මහත් තේජස්වත් වස්ත්‍රයෙන් සැරසෙති; ලෝකයේ දූෂණයන් විසින් යළි කිසි කලෙකත් අපවිත්‍ර කරනු නොලැබේ. ඔවුන්ගේ නම්, සියලු යුගයන්හි විශ්වාසවන්තයන් අතර ලියාපදිංචි කරනු ලැබ, බැටළු පැටවාගේ ජීවිත පොතෙහි රඳවා තබනු ලැබේ. ඔවුහු රවටන්තාගේ කපටිකම්වලට එරෙහිව සිටියහ; ඔවුහු මකරාගේ ගර්ජනය මඟින් තම විශ්වාසභක්තියෙන් හැරවනු නොලැබූහ. දැන් ඔවුහු පරීක්ෂකයාගේ උපායන්ගෙන් සදාකාලිකව ආරක්ෂිතය. ඔවුන්ගේ පාප, පාපයේ ආරම්භකයා වෙත මාරු කරනු ලැබේ. "අලංකාර මකුටයක්" ඔවුන්ගේ හිස් මත තබනු ලැබේ.

සාතන් තම දෝෂාරෝපණ ඉදිරිපත් කරමින් සිටියදී, නොපෙනෙන ශුද්ධ දූතයෝ එහා මෙහා ගමන් කරමින්, විශ්වාසවන්තයන් මත ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ මුද්‍රාව තබමින් සිටියහ. මේවත් අය නම් පියාණන්වහන්සේගේ නාමය තම නළල්වල ලියාගෙන, බැටළුපැටවාණන් සමඟ සියොත් කන්ද මත සිටින අයයි. ඔවුහු සිංහාසනය ඉදිරියෙහි අලුත් ගීතය ගයති; ඒ ගීතය පොළොවෙන් මිදිවාගනු ලැබූ එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස හැර වෙන කිසිවෙකුට ඉගෙනගත නොහැකි ගීතයකි. "මොවුහු වනාහි උන්වහන්සේ යන යන තැන බැටළුපැටවාණන් අනුව යන අයයි. මොවුහු දෙවියන්වහන්සේටත් බැටළුපැටවාණන්ටත් පළමු එල ලෙස මනුෂ්‍යයන් අතරින් මිදිවාගනු ලැබුවෝය. ඔවුන්ගේ මුඛයෙහි කිසි වංචාවක් නොපැමිණියේය; මක්නිසාද ඔවුහු දෙවියන්වහන්සේගේ සිංහාසනය ඉදිරියෙහි දෝෂරහිතයෝය." එළිදරව් 14:4, 5.

"දැන් දූතයාගේ වචනවල සම්පූර්ණ ඉටුවීම පැමිණ ඇත: 'එම්බා, උත්තම පූජකයා වූ යෝෂුවා, ඔබත් ඔබ ඉදිරියේ හිඳින ඔබගේ සහවරයෝත් දැන් අසාගන්න; මක්නිසාද ඔවුහු ආශ්වර්ථයක් ලෙස බැලෙන මනුෂ්‍යයෝය; බලව, මම මාගේ සේවකයා වන ශාබ්ව පිටතට ගෙන එන්නෙමි.' සෙකරියා 3:8. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම ජනතාවගේ මිදුම්කරු සහ ගළවන්නා ලෙස ප්‍රකාශ කරනු ලබයි. දැන් සැබවින්ම ඉතිරිව සිටින අය 'ආශ්වර්ථයක් ලෙස බැලෙන මනුෂ්‍යයෝ' වෙති, මක්නිසාද ඔවුන්ගේ පරදේශගත ගමනේ කදුළු සහ අවමානය දෙවියන්වහන්සේගේත් බැටළුපැටවාණන්ගේත් සන්නිධානයෙහි ප්‍රීතියට සහ ගෞරවයට ඉඩ දෙන බැවිනි. 'ඒ දවසේදී ස්වාමීන්වහන්සේගේ ශාබ්ව අලංකාරවත්ද තේජස්වත්ද වනු ඇත; දේශයේ එලය ඉග්‍රායෙලයෙන් ගැළවී ගිය අය සඳහා උතුම්ද රමණීයද වනු ඇත. තවද සිවුනෙහි ඉතිරිව සිටින තැනැත්තාත් යෙරුසලමේ රැඳී සිටින තැනැත්තාත්, එනම් යෙරුසලමේ ජීවත්වන්නන් අතර ලියනු ලැබූ සෑම කෙනෙකුම, ශුද්ධයෙකු ලෙස කියනු ලබන්නේය.' යෙසායා 4:2, 3."

Prophets and Kings 587-592.

